

Grete Christensens tale ved sygeplejerskernes demonstration for en fremtid uden forskel

Taler

Grete Christensen
Formand for Dansk
Sygeplejeråd

Dato

14. august 2021

Sted

Christiansborg Slotsplads

Kære alle

Hvor var det fantastisk at se stjernedemonstrationerne flette sammen her på Slotspladsen. Vi kommer fra alle kroge af landet og maler Christiansborg rød til lyden af de norske sygeplejetrommer.

Hvem er her fra Nordjylland?

Fra Midtjylland?

Fra Syddanmark?

Fra Region Sjælland?

Fra Region Hovedstaden? – fra Bornholm?

Vi demonstrerer i dag for at vise al tydelighed, at vi stadig er her. Vi går ikke væk.

Strejken har varet i otte uger. Vi tangerer rekorden for en historisk lang strejke i 2008.

Vi strejker historisk længe for at ændre historien.

Ændre historien om sygeplejen som et ”kvindefag”, hvor løn var lommepenge til husholdningen. Vi vil have en løn, der står mål med vores uddannelse,

opgaver og ansvar. Vi vil have den løn, vi er værd.

Får I måske den løn, I er værd?

Nej? Derfor har vi nu strejket i 8 uger, og vi er klar til at fortsætte med øget styrke.

Under strejken har vi fået skudt mange ting i skoene af medier og eksperter. At vi ikke ved, hvad sygeplejerskerne tjener. At vi ikke er klare i mælet om, hvad vi vil med strejken. At strejken er usynlig.

Altså jeg ved godt, hvad en sygeplejerske tjener. Gør I også det?

Ikke nok. En grundløn på 25.000 kr. efter 3½ års uddannelse og med det kæmpe ansvar, vi står med for patienter og borgeres liv og sundhed.

Så kan CEPOS og Berlingskes eksperter sige, hvad de vil. Når I arbejder aften, nat og weekender. Når I arbejder mange flere timer, end det I er ansat til. Så skal I selvfølgelig have betaling udover grundlønnen.

Den dokumenterede sandhed er, at sygeplejerskerne har et historisk lønfterslæb.

Tjenestemandsureformen i '69 placerede sygeplejersker og andre traditionelt kvindedominerede fag i bunden af lønhierarkiet.

Vi vil ikke længere finde os i at ligge i bunden i forhold til sammenlignelige faggrupper.

Det er den kamp, vi tager igen nu.

Er I klar til et opgør med jeres uretfærdige løn?

De seneste mange års overenskomstforhandlinger har ikke været uden resultater.

Men i det store hele er de lønforbedringer, vi kan få gennem forhandling med arbejdsgiverne, peanuts.

De regionale arbejdsgivere har ved de seneste forhandlinger sagt, at de gerne vil give sygeplejerskerne noget mere, men hvis vi skal have mere, skal andre have mindre.

Det er jo ikke sådan, vi ser på det.

Den urimelige præmis fører til, at fagbevægelsen kommer i interne diskussioner om, hvem der skal have pengene i stedet for at bruge alle kræfterne på at presse den højst mulige lønramme hjem hos arbejdsgiverne.

Lige nu er vi i en situation, hvor vi i forhandlingsfællesskabet er enige om, at der er behov for en politisk indblanding i den offentlige lønstruktur. Ved FH's hjælp har regeringen lovet, at de vil nedsætte en lønkomite på den anden side af konflikten.

Vi synes, sagen er lysende klar.

Vores lønefterslæb er op mod 20 procent. Det er ikke peanuts. Det er en grundlæggende ændring af lønnen for vores fag, der er behov for. Vi kan ikke vente yderligere 52 år på at få løn, som svarer til vores uddannelsesniveau.

De penge findes ikke hos regionerne og i kommunerne. Forleden mødtes jeg med dem. Og svaret var stadig: vores pengekasse er tom.

Derfor står vi foran Christiansborg i dag. Vi retter en appel mod politikerne, der skal ændre det grundlæggende uretfærdige system, som blev politisk besluttet i '69.

Det kræver politisk handling at give sygeplejerskerne og andre traditionelt kvindedominerede fag en retfærdig løn. Politisk mod og fremsyn.

Det fremsyn har flere partier heldigvis. I vil høre flere af dem i dag.

Men hvor er de største partier henne? Hvor er regeringen og landets statsminister? Har I hørt dem ville tage ansvar for sygeplejerskernes - offentlig

ansattes - urimelige lønvilkår?

Vi havde inviteret flere af regeringens ministre til at komme og tale i dag. Det ønskede de ikke.

Vi fik et svar om, at konfliktens parter bør udvise ”reel forhandlingsvilje”. Men forhandlingsvilje forudsætter jo, at der er noget at forhandle om!

Det budskab synes regeringen ikke at ville forstå. Så lad os råbe dem op!

INGEN skal være i tvivl om, at vi som sygeplejersker ikke er tilfredse. At vi har fået nok, og at det er kvaliteten i vores sundhedsvæsen, der er på spil, hvis vi ikke får mere i løn.

Sygeplejerskernes urimelige løn er en trussel under fremtidens sundhedsvæsen.

Jeg forstår faktisk ikke, hvordan arbejdsgiverne og regeringen kan sidde truslen overhørig. Allerede i dag er der massive udfordringer med rekruttering og fastholdelse. Hver tredje rekruttering til sygeplejerskestillinger er forgæves. Hver tredje!

Sundhedsvæsnet hænger ikke sammen uden sygeplejersker. Det ved alle. Men i alt for mange år har vi måtte arbejde for en uretfærdig løn og under urimelige vilkår. Det skal være slut.

Så for dem, der ikke skulle have hørt det: vi skal have en løn, der svarer til vores uddannelse, opgaver og ansvar. Lønefterslæbet skal væk.

Det kan da ikke være til at misforstå?

Mere i løn her og nu, og så skal vi have en klar og tydelig plan for, hvordan og hvornår lønefterslæbet bliver indhentet.

Det er det sygeplejerskerne strejker for.

Selvom vi har strejket otte uger og mødt overraskende tavshed fra den anden side af bordet, er jeg fortsat optimistisk.

For det første er jeres gejst utrolig.

Det er sammen med alle jer – når jeg mærker energien, vreden, nerven – at jeg føler mig sikker på, at vi kæmper i fællesskab frem til målet.

Må jeg høre, om I stadig har energien?

For det andet står vi ikke alene, selvom det til tider kan føles som en ensom kamp.

Vi rider på en bølge af #metoo og nej til sexismen. Et grundlæggende opgør med forskelsbehandling på grund af køn. Vores samfund er på vej til en ændring mod det bedre.

Ændringen handler også om os sygeplejersker. Vi siger NEJ til en løn, der er udtryk for et forældet syn på køn og arbejde.

Det skal befolkningen, og alle de gode kræfter, der kæmper for et mere retfærdigt samfund fri for sexismen og forskelsbehandling hjælpe os med.

Bevægelsens opgør med et forstokket syn på køn handles også om os og vores lønvilkår. Slut med ”kvindeløn” og ”mandeløn”.

Vi strejker for en FREMTID UDEN FORSKEL.

Jeg ved godt, at strejken er hård. Vi møder også modstand.

Derfor er det afgørende, at vi står skulder ved skulder med hinanden. Med de øvrige kvindedominerede fag, og dem der har vores ryg.

Vi har en stærk opbakning i befolkningen. Mere end halvdelen støtter vores strejke. Mere end halvdelen mener vores løn er for lav. Kun 20 procent holder

med modparten. Og det efter otte ugers strejke. Vores budskab går igennem.

Det er på tide, at det også går igennem de tykke mure til Christiansborg – lige til statsministerens kontor og folketingsalen.

Vil I fortsat kæmpe kampen?

Det ved jeg, at I vil. For VI ER MERE VÆRD.

Tak for ordet.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Demonstrationstale, Fagbevægelsen, Ok21

Relateret

Liselott Blixts tale ved sygeplejerskernes demonstration for en fremtid uden forskel
14. august 2021

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/grete-christensens-tale-ved-sygeplejerskernes-demonstration-for-en-fremtid-uden-forskel>